

عنوان مقاله:

بررسی ابعاد فضایی مسکن ایرانی به مثابه مرجع شکل گیری هویت ایرانی

محل انتشار:

اولین کنگره تخصصی مدیریت شهری و شوراهای شهر (سال: 1393)

تعداد صفحات اصل مقاله: 11

نویسندگان:

محمودرضا سلیمانی کوشکی - دکتری تاریخ و تئوری هنر، مدیر گروه فرهنگ و هنر مرکز پژوهشی راهبردی دانشگاه امام رضا مدرس
دانشگاه حکیم سبزواری

امین فرزانه - کارشناسی معماری دانشگاه اشراق بجنورد

حسین فسقوری - کارشناسی معماری دانشگاه توس مشهد

اکبر کلمیشی - کارشناسی معماری دانشگاه تربیت معلم سبزوار

خلاصه مقاله:

مسکن به سبب متاثر بودن از ساختار خانواده، که کوچکترین نظام اجتماعی است، برطرف کننده ی ابتدایی ترین نیازهای انسان می باشد و در عین حال مسکن ساختاری فضایی است که در بر گیرنده ی عناصر معماری و محیطی می باشد که ضمن ایجاد فعالیت، موجب ایجاد امنیت و آرامش شده و پاسخ گوی آسایش عمومی است؛ برای گرامیداشت حضور آدمی در خلوت و جمع. فضا نتیجه ی تعامل بین کنش ها و واکنش هایی است که در قالب فعالیت های انسانی پاسخده به نیاز های رفتاری انسان در فرایند عمل حضور در جامعه و در برخورد با فرهنگ شکل می گیرد. فضا باید مخاطبان خود را در طول زمان همراهی کند و به این ترتیب همواره احساس تعلق را که نتیجه ی این همانی (هویت) است را ایجاد نماید. استمرار تثبیت این همانی موجب تثبیت هویت می شود. این همانی با محیط یک امر مستمر و مبتنی بر روابط متقابل روزانه بین تاریخچه ی حافظه ی جمعی و فردی است که این فرایند تغییرات زمان و مکان خود را می طلبد. مقاله حاضر با تکیه بر مطالعات کتابخانه ای و بررسی نظریات مختلف در حوزه ی فضا و مسکن ایرانی به تبیین چارچوبی به مثابه فرایند شکل دهنده ی هویت فردی و جمعی می پردازد. و شرط تثبیت فرهنگ و ارزش های ملی را در گرو شکل گیری خانه ی با هویت ملی می بیند.

کلمات کلیدی:

مسکن ایرانی، فضا و عوامل ایجاد کننده ی آن، هویت، فرهنگ و ارزش های ایرانی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/271510>

